2017-32-0151-00073
Skrivelse af 12. april 2017 fra Midt- og Vestjyllands Politi
Ved NaturErhvervstyrelsens krydsoverensstemmelseskontrol på en bedrift, fandtes 2 køer på en mark at være halte. Ko nr. 1 var springhalt på højre bagben og der var muskelatrofi af benet. Dyret viste vægring ved palpation som tegn på smerte. Koen var afmagret. Ko nr. 2 var svært støttehalt på højre forben, som var fortykket i nederste del. Ejer kunne dokumentere at ko nr. 2 3 måneder tidligere havde været i behandling pga. lidelsen i benet.

Rådet udtalte:

Spørgsmål 1:
Såfremt ovennævnte lægges til grund, har ko K1 derved været udsat for uforsvarlig behandling, grovere uforsvarlig behandling, eller grovere uforsvarlig behandling med karakter af mishandling?

Svar ad 1:
Af embedsdyrlægens anmeldelse af 23. september 2016 fremgår følgende vedrørende ko CKR.nr. K1:

"…var koen springhalt på højre bagben idet den ikke tog støtte på benet. (Billede 1). Der ses svind af muskulaturen (muskelatrofi). Nederste del af benet var tydelig hævet som følge af væskeansamling i vævet og dyret udviste vægring ved palpation som følge af smertereaktion. Koen bevægede sig kun nødigt og stod med krummet ryg, sænket hoved og ører som følge af smertepåvirkningen.

Koen var i øvrigt tydeligt afmagret idet der sås tydelige knoglefremspring under huden i hofte- og rygregionen og tydelige ribben som følge af sammenfald af muskelgrundlaget."

Ejer oplyste, "at han om morgenen havde set koen ved drikkekarret men at hun i øvrigt lå ned. Han mente, at koen havde været tilset af dyrlæge tidligere men kunne ikke fremvise dokumentation for medicinske behandlinger. I vedlagte oversigt over registrerede behandlinger (bilag 1) er dyret ikke medicinsk behandlet i 2016, seneste klovbeskæring er registreret 09/05/2016.
Koen vurderedes til at være uhelbredelig syg og smertepåvirket og undertegnede dyrlæge opfordrede til tilkald af praktiserende dyrlæge eller aflivning". Ejer aflivede dyret.

Embedsdyrlægens obduktionsfund af højre bagben:

"I forbindelse med opskæring af haseleddet konstateredes afløb af store mængder brunligt, ildelugtende ledvæske.

Umiddelbart bag klovens balleregion fandtes en 4 - 5 cm stor åbning med sårrande i forrådnelse. (Billede 4). Der var direkte indgang til leddet og der sås forekomst af store mængder maddikelarver i bløddelene. Området omkring biklovene og længere op var tydeligt væskespændt og hævet. (Billede 5).

Benet blev herefter skåret op i et længdesnit på bagsiden. I forbindelse hermed sås også afløb af store mængder brunligt, ildelugtende pustilblandet væske fra seneskeden omkring bøjesenen og fra vævet 1 øvrigt. (Billede 6). Der sås flere byld dannelser af forskellig størrelser i muskelvævet. Vævet var generelt udsat for stærkt henfald som følge af koldbrand hvorfor de normalanatomiske strukturer var svært erkendelige. (Billede 7). Tilstanden bedømmes til at være af flere ugers varighed.

Bedømmelse:
Koen skulle ved konstateringen af den oprindelige såleknusning have været anbragt i sygeboks med blød bund og såret være renset og pålagt bandage tillige med passende antibiotika og smerte behandling. Dyret har over et længere tidsrum udviklet koldbrand med fremadskridende nedbrydning i vævet".

Af skrivelse af 16. februar 2017 fra Institut for Veterinær Sygdomsbiologi, Sektion for patologi, KU/Sund, fremgår følgende:

"Ved sektion fandtes i balleområdet, på overgangen mellem den laterale klov og ballen, et ca. 3x4 cm ovalt sår. I såret fandtes granulationsvæv, der antog en maksimal tykkelse på ca. 2-3 mm, nydannet bindevæv, der antog en maksimal tykkelse på ca. 1 cm og mange maddiker. Ved gennemsavning af benet fandtes såret at være penetreret til det laterale klovled. Såret havde også forbindelse til en ca. 7 cm lang fure der strakte sig frem cranialt i sålehornet. I det laterale klovled fandtes en kronisk erosiv artrose med periartikulær fibrosering (maksimal tykkelse ca. 1 cm). Der fandtes ingen forandringer i de øvrige led i benet. Caudalt på benet fandtes en dissekerende abscesdannelse, der målte ca. 32 cm i længden, og som havde en ca. 0,5 cm tyk kapsel. Indersiden af absceshulen var beklædt med få mm tykt granulationsvæv, og grundet tidligere indsnit i abscessen fandtes intet indhold. Der blev udtaget væv fra repræsentative områder af absceshulen til histologi. Ved den histologiske undersøgelse fandtes nydannet bindevæv samt granulationsvæv.

Konklusion:
Højre bagben:
- Kronisk sårdannelse med granulationsvæv, nydannet bindevæv og penetration til det laterale klovled.
- Kronisk erosiv artrose so med periartikulær fibrosering i del laterale klovled
- kronisk dissekerende abscesdannelse

Forandringerne vurderes alle til at have en alder på flere uger".

Dyr skal behandles forsvarligt og beskyttes bedst muligt mod smerte, lidelse, angst, varigt men og væsentlig ulempe. Enhver, der holder dyr, skal sørge for, at de behandles omsorgsfuldt, herunder at de huses, fodres, vandes og passes under hensyntagen til deres fysiologiske, adfærdsmæssige og sundhedsmæssige behov i overensstemmelse med anerkendte praktiske og videnskabelige erfaringer.

Rådet finder, at koens situation for længst burde have været afhjulpet, hvilket ud fra det

foreliggende bedst ville være sket ved, at den blev tilset af en dyrlæge med henblik på diagnosticering af lidelsen og behandling eller ved at aflive den. De påviste læsioner har medført tydelig og let erkendelig halthed. Under det lange sygdomsforløb i besætningen har den været udsat for høj grad af smerte, lidelse og angst samt væsentlig ulempe.

Lægges ovennævnte til grund, finder Rådet, at koen i besætningen under det lange sygdomsforløb uden at blive behandlet eller aflivet har været udsat for groft uforsvarlig behandling af dyr, jf. dyreværnslovens §§ 1 og 2.

Spørgsmål 2:
Såfremt ovennævnte lægges til grund, har ko CKR.nr. K2 derved været udsat for uforsvarlig behandling, grovere uforsvarlig behandling, eller grovere uforsvarlig behandling med karakter af mishandling?

Svar ad 2:
Af embedsdyrlægens anmeldelse af 23. september 2016 fremgår følgende vedrørende ko CKR.nr K2:

"Koen bedømmes som værende i normal foderstand men var støttehalt på højre forben. Benet var fortykket i den nederste del og fremstod med fast struktur. Koen kunne bevæge sig på alle 4 ben, men udviste halthed på højre forben, ligesom der var smerteytring ved berøring.

Ejer oplyste, at dyret tidligere var blevet tilset af dyrlæge og behandlet med relevant medicin. Ved en gennemgang af besætningens papirmæssige dokumentation for dyrlægebehandlinger (tilbageholdelsessedler) ses, at dyret er behandlet 17/5/2016 af dyrlæge (med efterfølgende 2 behandlinger af ejeren). (Billede 11). Dyret er efterfølgende tilset af besætningsdyrlægen den 23.06.2016. Dyrlægen bemærker i sin besøgsrapport, at det er "sidste chance inden aflivning". (Billede 12).

Koen vurderedes til at være uhelbredelig syg og smertepåvirket og undertegnede dyrlæge opfordrede til tilkald af praktiserende dyrlæge eller aflivning hvorefter ejer valgte at aflive dyret."

Embedsdyrlægens obduktionsfund af højre forben:

"Ved lodret gennemskæring af benet ses status efter kronisk led betændelse i klovenes yderste led hvor der er sket en knoglenydannelse og dermed delvis sammenvoksning af leddene. (Billede 10). I det øverste undersøgte led ses tegn på stadig aktiv led betændelse, idet der ses rødlig tråd dannelse fra leddets indre overflade.
Tilstanden bedømmes at have stået på i adskillige uger. Der ses nedsat slid af klovene som følge af at dyret ikke har kunnet anvende benet normalt.

Bedømmelse:
Dyret har øjensynligt været under besætningsdyrlægens observation og behandling i perioden 17/05 - 23/6 2016 og koen burde rettelig have været aflivet på et langt tidligere tidspunkt da der ikke er

sket en opheling. Sidste medicinske behandling er elektronisk registreret 17/05/2016 jf. vedlagte bilag 2. Dyret er endvidere sidst klovbeskåret 30/06/2016."

Af skrivelse af 16. februar 2017 fra Institut for Veterinær Sygdomsbiologi, Sektion for patologi, KU/Sund, fremgår følgende vedrørende højre forben:

"Ved sektion fandtes benet hævet fra kronranden til kodeleddet. I kronranden på den laterale klov fandtes et ca. 1 x 3,5 cm ovalt sår. Ved gennemsavning af benet fandtes et interdigitalt ulcus, der målte ca. 7 x 1 cm. Endvidere fandtes et område med massiv interdigital ossifikation af bløddelene proximalt for kronranden, der målte ca. 8 x 10 x 4 cm. Proximalt for balleområdet fandtes nydannet bindevæv, der antog en maksimal tykkelse på ca. 1 cm, og i carpalleddet fandtes en kronisk artritis med proliferation af synovialmembranen.

Ved gennemsavning af den mediale klov fandtes i kronleddel en kronisk ulcerativ artritis med drejning af klovbenet. Der fandtes ingen forandringer i de øvrige led i benet. Ved inspektion af knoglemarven fandtes denne gelatinøs. En prøve fra knoglemarven blev udtaget til histologi. Ved den histologiske undersøgelse fandtes hypocellularitet samt diffust ekstracellulært beliggende gelatinøs amorphous materiale.

Konklusion:
Højre forben

- Interdigital ulcus
- Massiv interdigital ossifikation af bløddele
- Kronisk ulcerativ artritis med drejning af klovbenet i det mediale klovled
- Kronisk artritis med proliferation af synovialmembranen i carpalleddet
- Kronisk sårdannelse.

Forandringerne vurderes alle at have en alder på flere uger".

Rådet finder, at koens situation for længst burde have været afhjulpet, hvilket ud fra det foreliggende bedst ville være sket ved, da behandlingen ikke havde den ønskede effekt, at aflive den. De påviste læsioner har medført tydelig og let erkendelig halthed. Under det lange sygdomsforløb i besætningen har den været udsat for høj grad af smerte lidelse og angst samt væsentlig ulempe.

Lægges ovennævnte til grund, finder Rådet, at koen i besætningen under det lange sygdomsforløb uden at blive sufficient behandlet eller aflivet har været udsat for groft uforsvarlig behandling af dyr, jf. dyreværnslovens §§ 1 og 2.

Spørgsmål 3:
Såfremt sagen i øvrigt giver Rådet anledning til bemærkninger, bedes disse ligeledes anført i Rådets svar.

Svar ad 3:
Nej.

Afgørelse:
Tiltalte blev straffet med bøde på 30.000 kr. Forvandlingsstraffen for bøden var fængsel i 14 dage. Tiltalte skulle betale sagens omkostninger.